

Snímací elektronky typu plumbikon

V roce 1964 nastal ve vývoji [elektronek](#) průlom: byla představena elektronka **plumbikon** firmy Philips. Tato elektronka je konstrukčně shodná s elektronkou typu [vidikon](#), liší se pouze složením materiálu akumulační elektrody. Akumulační elektroda je u elektronky typu plumbikon vyrobena z oxidu olovnatého PbO. Princip činnosti je stejný jako u vidikonu, ale její schéma je odlišné. Tam, kde jsou na obr. 109 v případě vidikonu zapojeny elementární [fotorezistory](#), jsou u plumbikonu zapojeny elementární [fotodiody](#) zapojené v [závěrném směru](#). Jejich proud v závěrném směru je tedy závislý na [osvětlení](#) fotodiody (a tedy na intenzitě dopadajícího [světla](#)). Tímto [elektrickým proudem](#) se vybíjejí příslušné elementární [kondenzátory](#) a akumuluje se v nich [elektrický náboj](#) (resp. elektrická [energie](#)). Další činnost plumbikonu při vytváření [televizního signálu](#) je shodná s vidikonem. Mezi hlavní výhody používání elektronek typu plumbikon patří její malé rozměry a přijatelně malá [setrvačnost](#). Plumbikony se používaly při snímání obrazu [barevné televize](#) v [barvodělících soustavách](#) televizních kamer až do poloviny 80. let 20. století.

Během vývoje elektronek vznikly další typy elektronek vidikon, které se lišily materiálem rozkladové elektrody. To mělo vliv na speciální vlastnosti, které daným materiálem elektronky získaly (vysoká citlivost, možnost snímání v oboru [infračerveného záření](#), ...). Tyto speciální elektronky pak měly i své speciální názvy (kvantikon, saticon, newvicon, ...).